

Aten

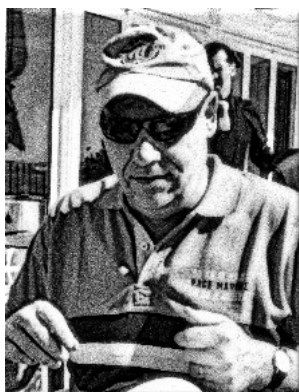
Resa 13 - 2018

En underbar vårresa till ett härligt Grekland

Segway by Night, båttur till ön Egina, fotboll i Grekiska amatörligan...

En rekordtidig samling på Arlanda (04:00) samt ett riktigt kylslaget Stockholm hindrade inte Bajen Internationals med lemmar att samlas med ett leende på läpparna med en förhoppning om en riktigt schysst resa. Ingen blev besviken, när destinationen avslöjades steg värmen kapitalt hos samtliga. Efter en mellanlandning i Köpenhamn landade vi i Aten vid lunchtid. En skön transferbuss tog oss in i centrala Aten där vårt hotell var beläget. Efter incheckning blev det gemensam lunch, givetvis med en massa Mythos, Alpha, satsiki och övriga grekiska specialiteter. Segwayfantaster som vi är fick vi en riktigt bra start på resan. Det blev en Segway By Night direkt. I tre timmar gled vi omkring på Atens gator ridandes ostrypa segways, utan hjälmar och utan reflexvästar. Det blev mycket gammal klassisk grekisk historia som matades in i våra kulturella sinnen av de två eminenta guiderna. Lördagen blev kulturell, hälften av resesällskapet besökte Akropolis medan andra halvan tränade ölarmen. Klockan 15:00 startade ett episkt årsmöte som sedan avslutades ca 21:30. Det är nog utan överdrift det blötaste årsmötet vi nånsin haft. Kvällen avrundades med firande av irländska helgonet S:t Patrick då det var hans dag... Under söndagen var det dags för fotboll. Det bidde plan F, en match i grekiska amatörligan. Helgen innan hade det viftats med pistol inne på en grekiska arena och samtlig toppfotboll i Grekland blev inställd. Matchen/arenan vi fick uppleva blev en ändå en schysst upplevelse. Vi togs emot med öppna armar och vi avnjöt matchen med hull och hår. Måndagen blev en tripp till ön Egina (Aegina). En 40-minuters båttripp tog oss dit. Där var det blå himmel och sol och livet lekte mangrant bland hela resetruppen. Dryckespauser och lunch blev det på ön innan vi tog båten tillbaks till Pireaus hamn i Aten. Gå in på våra dagslänkar, titta på bilderna och läs dagböckerna. Mycket nöje.

Arrangörer

Kinkan

Kenneth

Hotel Arethusa

Hotel Arethusa
6-8 Mitropoleos, Athens 105 63
Aten

349 kr
per person/natt

**VÅRT
BETYG 3.25**

Agion Anargyron Football Ground - Söndag, 2018-03-18

Agioi Anargyroi

Terpsithea

2

0

1-0 Alipas	25 min	Yellow card - Malaka #7 (TE)
	27 min	
	52 min	Yellow card - Malaka #11 (TE)
	60 min	AgA - Marousis (in) Ketsetzoglou (out)
2-0 Gemisi	62 min	TE - Stathakopoulos (in) Gourzoulidis (out)
	64 min	AgA - Marinou (in) Alipas (out)
	67 min	
	71 min	TE - Douvlis (in) Zotos (out)
	73 min	AgA - Lala (in) Papadopoulos (out)
	76 min	TE - Tsiropoulos (in) Charalampous (out)
	90 min	Yellow card - Malaka #6 (AgA)

Fredag

2018-03-16

Till synes uppstigen ur dödsriket samlades återigen den trogna BI-truppen på Arlanda en okristligt tidig morgon. Trots blekheten i de nordiska skinnen och spridda gäspningar kunde man bakom de klippande ögonlocken se en glöd av förväntan: vilka nya äventyr stod framför oss detta spännande år? Kanske var det just denna förväntan mitt i det kalla mörkret som fick våra arrangörer att med viss nedstämdhet och frånvaro genomföra den obligatoriska gissningstävlingen där årets kluriga ledtrådar skulle nystas upp och resmålet avslöjas. Dan hade som enda med lem prickat in rätt destination - Aten! Spännande och behagligt tänkte undertecknad och det var först efter några sekunder som jag började förstå den förvirrade stämning som hade infunnit sig vid morgonsamlingen.

Arrangörerna Kinkan och Kenneth - den förstnämnda också känd som de stora matchernas man - hade nog i början av mars smått börjat luta sig tillbaka nöjda i förhoppningen att detta kunde bli en riktigt lyckad resa.

Att nämnas är ju att planeringen av våra små utflykter försvåras av de oberäkneliga spelscheman som Europas ligor kör ut. Men just denna helg fanns det många härliga alternativ på heta möten i grekisk fotboll.

Chocken som skakade hela fotbollseuropa - och som slog ned som en bomb hos våra arrangörer helgen före resan - var total: den grekiska ligan stängs på obestämd tid! Det som hade hänt var att i mötet mellan AEK Aten och Thessalonikilaget Paok, så hade Paoks ägare efter missnöje med ett bortdömt mål rusat in på planen med en pistol och hotat domaren.

Detta osannolika öde drabbade oss hårt och beskedet var helt enkelt att vi inte hade nån match att se fram emot. Så klart en stor besvikelse, men lika självklart var det att detta inte på något sätt skulle få förstöra vår samvaro under de kommande dagarna. Tidpunkten för våra resor ger oss ypperliga tillfällen att ostört djuploda i vårt kära Hammarby inför säsongstarten. Vad kunde egentligen gå fel? Vi skulle till Grekland några dagar och njuta av värme och god mat och dryck! Så fyllda av nytt mod knatade vi vidare mot säkerhetskontrollen och snart kunde en kall öl sköljas ner genom våra strupar. Det blev ytterligare ett vätskestopp på Kastrup innan vi vid lunchtid kunde kliva av på grekisk mark.

Det blev lite lunch och lite vila och sen var det dags för ett nu nästan obligatoriskt kulturevenemang. Likt bevingade gudar gav vi oss ut i den varma grekiska kvällen på våra Segways. Aten by night är en mäktig syn och vi guidades runt bland storslagna historiska platser och monument. Ett litet lustigt inslag på vår färd var den grekiska högvakten som vi körde förbi just vid vaktavlösning. Oj vad de resliga soldaterna stolta dansade runt i sina tights, kjolar och knätofsar. Vis av tidigare resors missöden höll Patrik - Bajen Internationals egen Ikaros - sitt högmod i schack, bemästrade sitt fordon, och kunde genomföra kvällens övningar utan blodvite. Även vi andra insåg nog allvaret i att kryssa runt i mörkret, trötta och på gropiga Atengator.

Efter den mycket trevliga rundturen var det dags för lite käk. Det var många som ville välkomna vår hungriga och törstiga grupp. Efter öl och vin och diverse grekiska rätter var vår värd mycket mån om att hålla oss kvar och bjöd på lite småstarkt som vi med viss möda slurpade i oss. Halva skaran lommade upp på rummet medan resten fortsatte dricka färgglad ouzo.

Lördag

2018-03-17

En första hotellfrukost i Aten. Vårt hotell, Arethusa, bjöd på ett helt okej utbud av ätbara tingestar. De flesta av oss inmundigade denna arla måltid, med lem Danne kom till matsalen men vände. Han tillhörde ju gänget som sen fredags kväll/natt spenderade tid i nattklubbområdet Gas. Av naturliga skäl var dessa inte så sugna på att kaka tidigt.

Hälften av klubben drog till Akropolis på förmiddagen. Är man i Aten så ingår det faktiskt att man sett detta mirakel. De som inte drog dit har förmodligen/förhoppningsvis sett detta vid tidigare tillfälle. Uppdraget för de som inte besökte Akropolis var att scouta en lokal för klubbens årsmöte som var utsatt till klockan 15:00 denna dag.

Redan under fredagen hade någon observerat en pub enbart 75 meter från hotellet. Vi gick dit, de hade en perfekt övervakning (som man var tvungen att åka hiss till). Researrangör Kinkan pratade med personalen och bokade nämnda övervakning till klockan 15:00. Dock tänkte vi att flera alternativ borde undersökas. Då det var 17:e mars denna dag och tillika Irlands nationaldag S:t Patricks Day gick snacket om att vi borde kolla om vi kunde hitta någon schysst irländsk pub. Snacket hade tidigare gått om ett ställe som hette James Joyce. Sagt och gjort, vi styrde kosan söderut från hotellet för att hitta detta ställe.

Då vi gått ca 270 meter kände vi att vi behövde en drickpaus. Bredvid Metropolis katedralen där vi stod fanns ett mysigt café, Piazza Duomo Athina. Vi frågade om platstillgång, den trevliga servitrisen hälsade oss välkomna och log. Sedan tittade hon på Lillmyran och undrade snällt, -How are you, really, how are you? Kan hon ha känt av att just han var en av nattsuddarna kvällen innan? En kort stund efter släntrade en sliten uteliggare förbi, han fick inte samma fråga...

Vi tog varsin öl och njöt av tillvaron innan vi skulle gå vidare för att hitta lämplig möteslokal. Då vädret var underbart, ölen var mycket god, och visst tyckte vi att första stället vi var på var alldeles utmärkt bestämde vi oss för att ta ytterligare en öl. Efter öl två och härlig tillvaro bestämde vi oss för att ta öl nummer tre. Sedan kom vi fram till att vi inte alls behövde leta vidare efter någon lokal. Vi bestämde oss för att stanna kvar och njuta och välja alternativ ett som plats för årsmötet.

Strax innan klockan 15:00 var det samling vid hotellet. Vi tog oss i samlad trupp till Athens Beer Restaurant som stället heter vi valde för årsmötet. Personalen tog glatt emot oss och ledde upp oss via hissen till vår dedikerade möteslokal. Öl beställdes in, vår vackra flagga breddes ut mitt på bordet. Klockan slog 15:30 när årsmötet öppnades med en skål. Många skålar blev det under detta möte. Extremt många skålar, öl och Gin Tonics. Innan mötet var generella känslan bland flera att det skulle bli ett ganska kort och koncist möte som maximalt skulle hålla på nån dryg timme. Sex timmar och tjugofyra minuter senare avslutades mötet... i och för sig ska 57 minuter räknas bort då vi efter nitton minuter in i mötet hade matpaus.

Årsmötet höll alltså på i fem timmar och tjugosju minuter. Känslan efteråt är bland många att det var det mest dynamiska och stökigaste mötet i klubbens historia. Det är svårt att hävda motsatsen. Under våra många timmar på restaurangen hann det bytas ut flertalet matgäster på nedervåningen. När vi börja förbereda vår avfärd från stället kom vi i slang med ett gäng basketspelare som var på plats. Intressant att träffa människor som gör att medlem Ola ser kortväxt ut. Speciellt en snubbe var sjukt lång, en bra bit över två meter. Han sade till undertecknad hur lång han var men minnet är lite vacklande från denna sköna stökiga lördag. Medlem Avesta blev tyvärr bestulen på sin svarta Bajen International WCT-jacka på restaurangen. Han och en kypare var på övervåningen och kröp på alla fyra för att hitta den, trist nog utan resultat. Att Anders hade tagit jackan i sin ryggsäck och meddelat Kenneth att han skulle hälsa Avesta detta framkom inte riktigt när det var dags att gå. Detta kan vara ett litet bevis på att promillehalten för samtliga

medlemmar var relativt hög efter detta episka årsmöte.

Då det var S:t Patricks Day beslöt vi oss för att ta oss till den irländska puben James Joyce i hopp om att få uppleva lite schysst stämning. En promenad i hyfsat nyktert tillstånd tar väl ca 15 minuter till denna pub. Nu blev vår grupp lite upphackad i några smågrupper. Vissa telefonsamtal ringdes fram och tillbaka med frågor/skrik om vägen dit. Till slut var de flesta av oss på plats på puben James Joyce. En riktigt skön trubadur lirade oavbrutet ute på gatan i flera timmar. Vi var inte ensamma där. Väldigt många människor hade tagit sig dit och stämningen var mycket hög. De medlemmar som hade sina vita wct-jackor på sig förstod dagen efter att det var ett dåligt val. De var hyfsat marinerade av troligtvist en massa olika ölsorter. Ja ja, allt går att tvätta bort. Medlem Patrik snackade med en kanadensiska. Hon undrade först om han var irländare. Hon blev lite besviken av Patriks svenska ursprung, hon hade försökt hitta irländare att prata med under deras högtidsdag för att höra lite mer om just denna. Hon hade bara stött på en irländare på plats, han var dock alldeles för stökig och onykter så att hon inte förstod vad han sade. Det skulle givetvis visa sig vara en Bajen International medlem då Patrik pekade ut en av oss och frågade henne om det var den fulla, stökiga irländaren...

En fantastisk skön lördag i promillens tecken avslutades sedan under småtimmarna. Det verkar som om alla kom på hem olika sätt. Undertecknad tog en grekbulle till hotellet, många tog en promenad. Lillmyran bestämde sig för att kaka på donken innan hemgång, av någon anledning var han inte riktigt nöjd med besätllningen där utan tog sig även till KFC där han krävde att få en hamburgare. Han blev missnöjd då han fick en kycklingburgare, när han klagade så försökte personalen förklara att alla deras produkter består av kyckling på olika sätt. Dock verkar Lillmyran fått med sig donkenkåket till hotellet, hans rumspolare Fredrik berättade morgonen efter att han fick kryssa mellan pommes frites och hamburgare när han försökte ta sig in på rummets toalett.

Söndag

2018-03-18

Vaknade strax före kl 07.00 med dånande musik, trodde ett tag att rumspolaren Patrik hade kopplat upp sin stereo på högsta volym men insåg att det kom utifrån. Det var i och för sig bra musik då de spelade Claptons Cocaine. Ljudnivån var grotesk och efter vårt maraton årsmöte kvällen innan var man ganska mör. Tyvärr så gick musiken in på någon form av synt som bara gick runt runt. Öppnade fönstret och konstaterade att det pågick någon form av sportsarrangemang utanför. Patrik som tydligen kom hem betydligt senare än undertecknade muttrade något och drog täcket över huvudet, som om det skulle hjälpa till att döva oljudet.

Vi stod väl ut med detta några timmar då vi var ordentligt slitna från gårdagen men sedan var det dags för ordförande att se dagen i vitögat, jag och stormyran tog oss upp till en liten resebyrå för att kolla hur man tog sig ut till Aegina men pajasen gav oss bara Kalle Anka priser så vi lämnade omgående. På vägen tillbaka passerade vi årsmötespuben och de vinkade så glatt så uppenbarligen hade vi inte kört någon springnota men ingen av oss kom ihåg någon betalning.

Samling i receptionen och samtliga var i tid och undertecknad hade fått all information om/ vilken tid och platsen för vår årliga fotbollsmatch. Helt klart så skulle vi åka till Dimotiko Stadio Agion Anargyroi för att kolla på fotbollslaget Karaiskakis, Vi knatade upp till Syntagmatorget för att hoppa in i 3 stycken taxibilar. Det var bara det att Klabb, Lillmyran och Avesta hittade sin bil och drog iväg på egen hand medans vi andra 7 åkte 2 bilar efter varandra.

I taxin blev förvirringen total när taxichauffören menade på att Karaiskakis kom från Thessaloniki ca 40 mil bort men under färden kollade han i sin mobil och nickade lugnt att det skulle nog lösa sig på plats. Förvirringen blev inte mindre när vi landade utanför arenan och båda våra taxichaufförer började att diskutera med ett gäng unga fotbollsskallar och de skakade bara på huvudet och menade, att” ska ni inte åka och kolla basket istället för här spelar man bara en skitfotboll”. En snabb signal till de 3 som åkte först och de var inne och satt i VIP baren och kollade ut över planen med varsin bira. De upplyste oss om att det var fritt inträde och att vi skulle komma in. När vi ville komma in så visade vakten oss till världens minsta håll i väggen för att köpa biljetter och här var jag helt övertygad om att vi var på olika arenor.

Hela 5 euro stycket kostade biljetterna, så det var inte här budgeten sprack.

Väl inne på arenan upptäckte vi genast grabbarna och BI var åter samlad, beställningar på mer öl ledde hemma supportrarna inne på arenan till en stor nyfikenhet, att 10 gringos kom och kollade på deras lag tillhörde nog inte vardagen. Matchen var väl knappast den mest spännande match vi sett genom åren men vi trivdes i solen och inga problem att ta med sig glasflaskorna ut på läktarna. Ett flertal BI halsdukar skänktes bort och i gengäld så fick vi olika kalendrar m.m. Stor förvirring vilka lag som vi sett reddes ut och vi är ganska övertygade om att matchen spelades mellan Agioi Anargyroi och Terpsithea och slutresultatet var rättvist med en hemmavinst 2-0.

Efter matchen tillbaka till centrala Aten och vårt hotell för lite ombyte/vila och sedan ner på stan. Vi diskuterade om att testa en takterass men vi insåg att få upp 10 gubbar med en lång kö skulle ta alldeles för lång tid, nya planer tog oss till en trevlig uteservering och det sedvanliga grekiska köket. När vi skulle lämna kom det in något hembränt som vi var tvungna att testa.

Hälften av gänget drog vidare medans den andra hälften faktiskt åkte upp och tog en GT på hotell Anglais.

Där kopplade Ola upp sig på telefonen så vi kunde se derbyt i svenska cupen mellan råttor och apor med apvinst.

Det blev en skapligt tidig kväll efter en något turbulent dag och när jag gick och la mig så tänkte jag på Dannes förfrågan om vi hade en plan B för fotbollen då han faktiskt gissat rätt på resmålet. Plan B tänkte

jag i mitt stilla sinne, fan vi hade klarat av plan F.

En något rörig dagbok men det var fan inget mot vad vi kände under dagen.

Vid pennan Med lem 5

Måndag

2018-03-19

Det var så dags för den fjärde dagen i den historiska staden Aten. De senaste dagarnas flödiga intag av mat och (kanske framför allt dryck) började få effekt på kroppens reaktionstid. Därav en något segare morgon än vanligt. Min rumskamrat Fredrik verkade dock fortfarande förvånansvärt pigg i steget. Jag börjar misstänka att det är hans val av vin och Gin o Tonic snarare än glutendryck som gör det. Ja, ja, han drar väl en baksida eller en ljumske snart...

Grekland är ju ett land som består till stor del av en massa öar. Och eftersom vi redan utforskat en del av huvudstadens rejonger var det nu dags att ge oss ut på äventyr i den grekiska ö-världen. Förväntningarna var stora när vi tog oss ut till hamnen för att hoppa på båten till Aegina. Som jag förstår det hade några medlemmar gedigna erfarenheter från allt som kan hända på klippiga, spritindränkta grekiska öar medan andra, inklusive jag själv, mest kunde luta mina förväntningar mot minnesbilder av filmer som Mamma Mia och Kanonerna på Navarone.

Färden ut till hamnen tog längre tid än beräknat och eftersom det var så hiskeligt tidigt på morgonen dröjde det innan vi fick till ett depåstopp. Först vid själva kajkanten kunde vi, med något skakande händer, lösa detta. Väl på plats lyckades några ur vår grupp skrämja iväg några individer ur Atens a-lag för att få sitta. Det är visserligen tveksamt om de övriga besökarna såg någon större skillnad.

Det var allt för väl att vi fick till en liten stänkare för båten vi skulle åka med ut till ön visade sig vara någon märklig bärplanskonstruktion. Alltså att när båten får fart ställer den sig upp på fyra ben, typ. Det var allt annat än bekvämt på vägen ut och hade ett flygplan skakat omkring på liknande sätt hade jag dött av hjärtslag. Eller möjligtvis av en överdos ångestdämpande.

Näväl, vi tog oss helskinnade i land i en liten, liten stad och hade naturligtvis genast stora ambitioner kring expeditionen för att utforska Aeginas hemligheter. Det vill säga tills vi kom på att vi var lite lätt oense vilken väg som var den rätta och enades om att vi skulle ta igen oss på en krog och mentalt rekognoscera den lilla staden.

Vis (näja) av tidigare erfarenheter från resan och imponerad av Freddans vägvinnande kliv och friska uppsyn valde jag bort glutenprodukten till förmån för det lokala vinet. Fler följde mitt exempel och efter ett tag såg det nästan ut som om den vanligtvis ölfryntliga skaran BI-folk hade förvandlats till snobbig vinklubb. Visserligen fortfarande med rufsigt skägg och ölmagar.

Efter en stunds dividerande om vad ö-äventyret nu skulle innebära drog vi iväg på en tur i stans ringlande gränder. Det var en fascinerande upplevelse både för oss och för lokalbefolkningen när vi smög fram längs gatorna. Vi är ju inte riktigt de där professionella storshopparna utan vi har andra kvaliteter och efter en stund i en allt starkare värme bestämde vi oss för att äta lunch. Vi tog in på en trevlig restaurang under solskyddet och smaskade i oss härlig grekisk mat och som vanligt en massa bröd och tzatziki. Å så slank det väl ner några glas öl också. Vad vet jag?

Nu kanske vän av ordning tycker att vi skulle tagit på oss hikingskorna och klätterutrustning och dragit iväg på en rejäl bergsbestigning när vi ändå besökte den grekiska ö-världen. Å det kanske vi hade gjort om det inte varit så att vi insåg att vi snarare var i behov av en lite lugnare period efter dagar av teknoklubbande, sex timmar långa årsmöten som ingen minns och division tre-matcher på betongläktare. Vi tyckte helt enkelt att vi kunde slappna av tillsammans med restaurangens lata katt och dricka vårt vin i lugn och ro.

Men även en helt lugn och sansad miljö har sina faror. Framför allt för män i mogen ålder vars hårsvall avtagit. Solen brände och det fräsande ljudet av svedd huvudsvål bidrog till att vi ganska kvickt förstod

att även denna dag innebar skadeskjutna medlemmar.

Färden tillbaka var faktiskt ännu värre än den ut. Skak, slammer och då åkompanjerade resan och själv kontrollerade jag var livbälten och utrymningsvägar fanns och undrade lite lätt var de hade gömt njobältena.

Bärplansbåt är säkert effektivt men ingenting för mig ska erkännas.

Väl hemma så tog jag, Claes och Dan en tur på stan för att se om den där takbaren vi hade hört talas om i närheten av hotellet verkligen existerade. Efter en stunds letande hamnade vi rätt och efter en lång hissfärd så kunde vi sätta oss ner och beskåda en fantastisk utsikt över delar av Aten. Visserligen var vi helt själva och det blåste rejält men vi slapp ju myggen...

Kvällens middag intogs på en restaurang i närheten och kött i massor stod på menyn. Å bröd och tzatziki förstås, det är möjligt att jag luktar vitlök i månader efter resan.

Efter en mättande måltid var vi några stycken som drog vidare till det som blivit något av vårt favoritställe i stan. Den charmiga baren i gatuhörnet med parisisk bohemstämning och smyckad med konstiga lampor och snirkliga stålstolar. Dessutom med goda drinkar, gott vin och charmig personal. Den här kvällen var det lite kallt och regnigt och det innebar att personalen bar ut fantastiska, lyxiga plädar till oss. Och trots kylan och rusket hade vi det alldeles fantastiskt bra som avslutning. Vi satt ute i Atenkvällen under tjocka mönstrade filter, drack konstiga färgglada drinkar och i Atensk anda filosoferade vi över livets viktigare saker. Som till exempel hur vi skulle fira det kommande svenska mästerskapet i fotboll...

Tisdag

2018-03-20

Dagen startade med ett mycket brutalt uppvaknande klockan 05:30. Visserligen hade rumskamrat Åkerblom, vid ett flertal tillfällen utfört sin imitation av trasig tändkulemotor.. men detta...

Helt plötslig befann Claes och undertecknad mitt inne i någon form av ställningsbyggande/borrande precis utanför vår balkong. Vi var anslutna (helt ofrivilligt) till någon form av morgonpiggbank Albansk?!? 'byggfirma'!!!

Deras paroll, som de höll mycket strikt på var: Får inte vi sova så skall ingen annan sova.

Från säker källa kan meddelas att de lyckades uppfylla denna målsättning till 100%!

Vi flydde rummet och vacklade till frukostserveringen.

Efter detta slog sig undertecknad, kanonfotograf Adell samt ordförande Edström ihop för en kombinerad foto/shopping/och kulturvandring.

Efter ett antal gatlopp över fem övergångsställen befann vi oss framför parlamentsbyggnaden. Vi passade på att förevisa vakterna framför detsamma, för att sedan i rask takt kasta oss in i hejdlös shopping. Kenneth inhandlade en kylskåpsmagnet och jag köpte en öl.

När denna orgie i shopping avtagit vandrade vi ner mot andra delar av Aten, där vi omgående sprang ihop med konstapel Kindgren. Efter lång och hård övertalning tvingade han oss att följa med honom för att dricka öl.

Något avslagna återvände vi så småningom till våran byggarbetsplats, för att slutföra de sista packningarna.

Strax före utsatt samlingsstund befann sig hela gänget nere i lobbyn. Kinkan styrde upp ilastningen av väskor samt med lemmar (ingen blev kvar denna gången, heller).

Efter en lugn färd förbi Atens samlade klubbar för exotisk dans, mm, fortsatte vi förbi ett antal huskomplex med etagebalkonger nästan i storlek av basketplaner. Det finns delar av Aten som verkar ha klarat finanskrisen bra.

När vi anlät till flygplatsen och krånglat oss igenom säkerhetskontroller mm, var det ett hungrigt gäng som intog den lokala donken.

När detta var avslutat spenderade vi en del tid i diverse taxfree butiker, undertecknad slog till på en skotsk sportdryck samt Grekisk konfekt, Claes som sköter... det mesta i klubben fick sin sedvanliga singelmalt (lika välförtjänt som vanligt).

Efter en händelselös flygresor till Arlanda, samlades en ganska trött men mycket nöjd grupp med lemmar, för avhämtning av bagage.

Stort tack till er alla för många goda skratt och härliga upplevelser, vill passa på att tacka de avgående ordföranden, Kenneth och 'Kinkan' detta fixade ni riktigt bra!!! Trots inställda matcher i de två högsta grekiska fotbollsligorna.